

Preu
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORIÓ

PERIÒDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
Ateneu
Montgrí

Any II

TORROELLA DE MONTGRÍ 6 de Agost de 1916

Núm. 39

DE LA TERRA

CRÓNICA TRISTA

En Pons va a fer una *crònica trista*, que afecta fonament a Torroella, en la que Torroella va per dir-ho aixís a defensar millor tresor de la vida, l'excels patrimoni de l'ànima que es l'honor.

L'honor de Torroella que trontolla al frec de faldilles pecadores, de dones mercenaries que venen un grapat de xorc platxeri per una vil moneada d'argent.

Per segona vegada se presenta a Torroella, a l'opinió pública torroellenca el negre problema de la prostitució que obra en el cos social, en nostre poble una llaga sagnant i purpulent, presagi de una futura possible descomposició.

Deixem apart avui l'aspecte legal del problema, anem a referir-nos, amb la brevetat del que fuig d'un lloc pestilent, d'una brasa roja de foc, a l'aspecte moral del problema.

Anem a fer un crit, si voleu amb responsabilitat individual d'en Pons, a la consciència del poble, a veure si pod consentir amb indiferència, que en aquest cas es complicitat, aquesta descomposició segura, lenta, fatal, dels nostres costums públics.

Anem a fer un crit, a les trendreses inefables dels pares i mares, a veure si les seves entranyes maternals, podrà sofrir amb paciència, la marxa accelerada dels seus fills, dels fillets del seu cor, cap un abim de posternació espiritual, cap un abim espaventos, amb un desvetllament prematur dels secrets de la vida, amb un neguiteix massa novell de passions pertorbadores, que fan amagar la vida, que afebleixen la potencia de la vida, que entorpeixen el treball i malbaraten els fruits obtinguts en el treballs, robant devegades els drets sagrats de la família, que pateix de misèria per estúpides follies.

Anem a fer una crida, a les autoritats. A unes

per alabar-les per l'esforç que han fet al combatre la malura, en especial el senyor Rector i jutje; a les altres per a censurar-les, per la seva passivitat.

Els que no saben comprendre els trastorns que ens pod portar la malura, o son uns ignorants o son uns febles, o ambdós coses alhora i ells se fan responsables dels mals gravíssim que ocasionin.

Ignorancia i feblesa. Veusaquí els dos obstacles que s'oposen al camí ascencional de Torroella.

Mentres Torroella no compregui la veritat de aquesta sentència, veurà com l'ineptitut dels seus homes es la causa primera del seu desgovern.

PONS

■ ■ ■ ■ ■

V A R I A

LA FESTA DE L'ESTARTIT

De totes les festes majors que en l'espai d'aquests dies celebren els pobles veïns, en Juny sempre ha sentit especial predilecció per la de l'Estartit, l'hermós barri marítim de Torroella. Típica festa es la de Gualta, molt més encara la de Ullà, però cap com la de l'Estartit, i es perque aquesta té lo que les altres no tenen, el concurs del mar, que li presta bondadosament els seus encants i les seves joies.

L'encís del mar, del nostre gran mar blau, es imponderable, es únic. Totes les coses al seu entorn, adquireixen una intensa visió de serenor i puresa.

Perxó la festa de l'Estartit, en l'immensitat de les dugues grans blavors, la del cel i la del mar, es ferventment hermosa. Es festa de color i de llum.

¡Quin bellugueix a la placeta a l'hora de les sardanes! ¡Quin ardiment en les colles que les ballen! ¡Quanta alegria, quanta joia per arreu! ¡Com se

destaquen de la foscòr de la multitud les roges barretines, i les vaporoses bruses de color de les noies: aquell roig de clavell, aquell blau intens, aquell porpra d'incendi, aquell nacre de sol, aquell blanc de liri... ¡Com percibiu ara, tota l'essència del ritme de la nostra dansa en la gran catalanitat d'aquesta hora sagrada! Hora sagrada en la que al aixecar els ulls al cel, vos sembla veure a Deu, beneir amorosament el mar i la terra!

I acabades les sardanes, quan el sol estona ha s'es amagat darrera els cimals de la muntanya, quina altre nota més típica i encisadora! La gentada esbarriada per la platja, en alegres colles aplegades al entorn de una grossa cassola que fumeja, sopa fraternalment en mig de gran gatzara, insensible a la màgica transició de la llum del dia per les ombres de la nit, que lentament van posesionant-se de l'espai.

I ve l'hora misteriosa i tranquil·la, en la que'l mar acarona amb els seus ruixims d'argent a les noies que's passegen descalces ran de les ones, mentres la marinada juga dolçament amb els seus cabells. Hora d'emoció ferventa, propicia a la iniciació amorosa. Hora de pregona melangia per algun mariner d'emboscada barba, que agegut en la proa d'un llagut, sent la nostalgia d'aquell dia de vacances. Una soberana quietut va acondormint-ho tot. El gran brugit de la tarda s'es transformat maravellosament en un profund silenci reverent i fervorós...

I novament al aixecar els ulls al cel, vos sembla veure a Deu beneir amorosament la terra i el mar.

JUNY

■ ■ ■ ■ ■

EL PASTOR NOU

*Fins a la costa arriba la pineda;
el pastor nou que hi ha portat els xais
avui per primer cop, embadalit
damunt les roques. per la mar mullades,
guaita la immensa plana tota blava;
i no comprén que tanta aigua moguda
sia la mar que ell havia vist brillanta,
la ruta d'or dels clars mafins d'estiu,
al lluny i a sol ixent, des dels cimals
de les altes muntanyes pirinenques.*

FOSQUEJANT

*Fa un crit el vell pastor, i el goç d'atura
volta el ramat en sa rodona immensa.
Van a tancar; cansades de pastura,
les besties tenen sòn. La nit comença.*

*En el zenit el primè estel fulgura
sols un instant; la boira puja densa.
El rabadà que encara es criatura
s'afanya a devallar, sentint temensa*

*de l'ombra de la nit passarla als rasos.
Es llarg el camí a fer; son lluny els masos!
Ja es fosc. En el torrent l'infant s'astora*

*puix lladra el goç i veu moure una branca;
de xais i ovelles la filera blanca
deixa passar, espera al vell, i plora.*

PERE DE TERA I FANALS

■ ■ ■ ■ ■

L'AMIC

FEIA LA VEU...

L'Honie instrument i la essència obra

Posat davant la realitat que 'l' forma i que l' entorna l'home qui pensa es sovint pres d'una sobirana inquietut.

Veuràs que si es en un d'aquells instants en que s'es fet un paréntesi en la seva activitat i l'aprofita per fer com una mena de revisió dels motius de actuar i de la valor de la actuació passada, al cap d'avall sempre, (sempre en el ben entés que 'l paréntesi sigui total i la revisió desinteresada i indolent) de la revisió dels motius d'actuar vindrà a parar a la revisió dels motius de ser.

I es que existeix un nexa tan íntim, tan íntim entre els motius d'actuar i els motius d'existir que aquests constitueixen la filosofia d'aquells, les causes altes, les valors últimes i les funcions ordenadores d'aquells.

Podé no escau ben bé a la pregonesa i a la sublimitat de la meua amistat que jo et recordi això. Es possible que aquells paréntesis, siguin mes aviat

depriments i pertorbadors que confortants i constructius. Sens dubte que sempre serà a ells preferible un bon son o un intens jugar amb les pilotes; però es cert que abans de tenca-ls'hi definitivament la porta de la consciència, cal reconèixer la llur primitiva empena i una volta, una sola volta, entretenir-s'hi breument. Sense això cap vida d'home seria integralment viscuda però una vida d'home no seria del tot aprofitada si, durant ella, hi hagués pensat dos cops.

Podríem dir que en aquells instants, aquells precisament en que menys viu, en que menys actua, en que doncs, evidentment, menys es, l'home cerca a conèixer la seva essència.

I en cap recó de la humana natura hi ha sentit ni facultat prou ampla per a un coneixement aixís.

Conèixer, saber, comprendre, entendre, son mots que en l'home tenen un sentit de distingiment de qualitats o relació de fenòmens i la essència es cabalment la abstracció de les qualitats i en conseqüència la impossibilitació dels fenòmens.

Contemplant les coses que passen i el passar d'ell—que es en últim terme ell mateix—impresionat per la accidentalitat que l'rodeja per tots costats, l'home es ressegueix de dalt a baix per a trobar lo essencial.

Hi ha en aqueixa inclinació un triomf definitiu de la bondat perquè, al esbrinar la seva naturalesa al cercar la seva essència, es guiat pel seu albir sempre atent a modificar la vida acordant-la a la llei.

Però la via es equivocada. Cal cercar la llei altrament. Cal entrar decididament en l'afirmació de que ni una sola de les condicions i facultats humanes té una valor essencial. Tot, en l'home, és instrumental.

Es fàcil dar-se compte d'aqueix fet en ço que atany a les disposicions orgàniques materials, tal volta algunes manifestacions de l'esperit son generalment tingudes en un concepte semblant, però en trobariem pocs que donguessen a la voluntat i a la consciència la denominació d'instruments.

Doncs; ho son i quan, després d'haver mirat al exterior, a la blavor del cel i al espurnejar de les estrelles, al saltar de l'aigua, i al bellugar-se dels animals; al caminar irregular i constant de l'humanitat, la cara apoiada suaument en les mans quietes, sentat en mig de l'immens desfilar de les hores, els ulls fits en l'immensitat, l'home destrena el seu mon-intern, les seves idees i els seus records, les

seves imaginacions i les seves il·lusions, els seus entusiasmes i les seues defallences, les seves forces i les seves resistències per a campronar-se valentment en algom essencial, s'emporta sempre un desgany perquè a tot troba la sola valor d'instrument.

Ja quasi totes les valors i totes les facultats humanes han sigut preses per essencials i damunt de elles s'han assentat sistemes magnífics de filosofia. Sistemes que precisament per la llur magnificència han fracassat l'endemà.

La única cosa essencial a l'home es la seva essència.

I si diem virtut del servei de la essència (i aqueix sembla ésser el sentit més correntment donat a la virtut) tindrem la seguretat de que la norma essencial de la nostra vida, la única essencial, verament filosòfica; es la de servir a la essència, ço es la virtut.

No podem conèixer l'essència, però essent-ne una manifestació la vida, podem servir-la vivint. Vivint tal com som, no atrofiant ni agreujant res de nostra rica i formosa complexitat.

BERN.

■ ■ ■ ■ ■

• E C O S •

SOM en vigílies de la festa major. Com els demés anys començarem el primer dia amb sardanes, concerts i balls i acabarem amb lo mateix. No hi haurà cap nombre extraordinari i encare menys mal si al concert poguessim sentir bona música, però ¡já! obligats de cornet, de fiscorn o clarinet i alguna peça de género chico.

Valdament ens equivoquessim, car ja seria hora que les orquestres, —seguint les orientacions musicals modernes,— deixessin els antipáticos obligats i fessin verdader art.

AQUEST eco podria titular-se: «De les vergonyes de nostra vila.»
Ens es dolorós haber-les de treurer a la llum,

peró aixís, potser que aquestes vergonyes causarán idem als responsables.

Comencem: Una barricada de escombreries darrera la muralla del carreró de l'Amalia, un altre al carrer del Ter i altres i altres repartides en llocs distints. ¿I els carretons que varen fer-se per la llimpiesa, perquè serveixen?

Un altre: ¿perquè 'ls serenos no canten les hores, malgrat siga en castellà? ¿I perquè rondan els barris junts?

En aquest temps, que molta gent s'alsa dematí, es molt convenient cantar les hores i rondant cada un el seu barri resulta el poble més vigilant.

I altres coses podríem dir, tantes, que ningú diria que a Torroella hi hagués Autoritat.

■ ■ ■ ■ ■

EFEMÉRIDES

que demostrin el progrés i el geni de Catalunya gloria de l'Humanitat i espill dels pobles Ibèrics.

ANYS

- 813—Construcció de l'armada marítima (primera a la Península).
- 1068—Publicació dels «Usatjes» (primer dret civil del mon).
- 1258—Promulgació del «Llibre del Consulat de Mar», que es copiat i seguit per la república de Venècia i demés Nacionalitats marítimes de primer ordre de l'època (primer còdic comercial del mon).
- 1266—Nombrament de 80 cònsuls per a les principals poblacions d'Europa, Àsia i costes africanes (primer cos consular del mon).
- 1282—Inauguració de les Corts Catalanes (les primeres del mon).
- 1300—Dibuix de la primera «carta geogràfica plana que es coneix».
- 1331—Construcció de grans barcos (els primers de la Península).
- 1345—Descobriments per marins catalans de les Illes Canàries (el primer fet per els peninsulars).
- 1359—Els catalans empleien l'artilleria; essent també els primers de la península.
- 1370—Fundació de la primera casa de «infants Orfes» a la Península (segona a Europa).
- 1401—Establiment de la 1.ª «Taula de cambi» (desconeguda a Europa fins 200 anys més tard).
- 1435—Establiment dels primers segurs marítimes del mon.
- 1468—Fundació de la primera impremta de la Península.
- 1499—Establiment a Montserrat de la primera fundició de tipus de impremta (primera de Iberia).
- 1500—Fosa dels primers canons de gros calibre, de la Península.
- 1543—Assaigs primers del vapor d'aigua com a força motriu.
- 1593—Col·locació a la Seu de Barcelona del primer rellotge de torre (de la Península) conegut amb el nom de «Seny de les hores».
- 1680—Fundació de l'Acadèmia de Bones Lletres (primera a la Península).
- 1684—Inauguració del Jardí Botànic dels germans Salvador (el primer peninsular).
- 1708—Se canta òpera italiana a la Llotja (la primera de la Península).
- 1764—Inauguració de l'Acadèmia de Ciències Naturals (idem).
- 1782—Elevació d'un globo aerostàtic de paper (idem).
- 1784—Elevació d'un de seda (idem.).
- 1792—Publicació del *Diari de Barcelona* (idem.).
- 1817—Instal·lació d'una màquina de vapor a Reus (la primera de la Península).
- 1818—Inauguració del servei de diligències de Reus a Barcelona (idem.).
- 1819—Instal·lació a l'impremta d'En Brusi d'una pedra litogràfica (idem.).
- 1820—Fundació d'una escola de cegos (idem.).
- 1822—Exposició de productes industrials (idem.).
- 1826—Instal·lació de la il·luminació per gas (idem.).
- 1828—Creació d'una càtedra d'Arquitectura naval (idem.).
- 1829—Se construeixen màquines de vapor (idem.).
- 1832—Inauguració de una fundició de ferro (idem.).
- 1835—Inauguració del Museu d'antiguitats (idem.).
- 1838—Establiment d'un Conservatori de Música, Cant i Declamació (idem.).
- 1839—S'utilitza el daguerreotip i es fan les primeres fotografies (idem.).
- 1846—Se funda l'Acadèmia de Belles Arts (idem.).

- 1848—Inauguració solemníal del ferrocarril de Barcelona a Mataró (idem.).
- 1850—Establiment de societats corals (idem.).
- 1857—Construcció de barcos amb casco de ferro i dels de vapor (idem.).
- 1859—Invenció del submarí per el catalá Narcís Monturiol.
- 1868—S'estableix l'industria del gravat al zinc (primer a la Península).
- 1878—Se construeixen fonògrafs Edison (id.).
- 1888—Celebració de l'espléndida i memorable Exposició Universal de Barcelona (id.).

Desde aquella data tots els progressos han tingut ressó immediat a Catalunya i prou tothom sab que aquí s'ha implantat el primer ferrocarril de Crema-llera a Espanya, el primer funicular, ómnibus automòvils, telers mecànics amb els últims avenços, els trens Renard, les colossals instal·lacions hidro-elèctriques de gran voltatge, que 's construeix el primer metropolità de la Península que prompte veurem funcionar el telefon sense fils amb servei públic, etc., etc., i que son totes les manifestacions de cultura, progrés, avenç, acullides aquí amb entusiasme per a seguir la innumerable llista de la que en totes èpoques ha sigut honor dels catalans, en fruir de la civilització ben prompte, i escampar arreu sos fruits eminentment benefactors per a donar llustre a la Patria Catalana que els vegé neixer.

Amb tot aixó, qui ens negará a tindre'n en conseqüència un sant orgull?

Creiem que amb bona fé, ningú.

(De Catalunya de Lleida.)

NOTICIES

Bateig.—Dies passats se celebrá amb tota solemnitat el bateig d'un robust nen fill de nostre volgut consoci en Joaquim Vilallonga.

Els assistents al acte foren obsequiats amb un banquet que serví el Restaurant Espanya.

Desitjem que'l nou fill del nostre amic sigui pels seus pares causa d'una major i duradera felicitat.

Nova xocolateria.— Hem vist aquest nou establiment, propietat de nostre consoci en Joan Massagué. Per el seu immillorable lloc, puig se

trova en els baixos que abans ocupaven els tallers de la sastreia Frou— i per la pulcritut en el servei es d'esperar que's veurá concorregut.

Restablerta.—Ho está completament la gentil damisela, na Paquita Huguet, de la greu enfermetat que sofria, habent retornat de Girona aon sigué operada pel intel·ligent Dr. Dalmau, el quat té ben merescuda la fama que com a cirugia disfruta.

Conferencia d'Agricultura.—El dilluns dia 24 de Juliol l'intel·ligent professor de Zootecnia de la Escola Superior d'Agricultura de Barcelona, D. M. Rossell i Vilá doná una interessant conferencia en el local del Centre Recreatiu.

Amb gran eloqüencia exposá l'importancia de la Industria remadera que constituïx una riquesa de gran valor social per la manera d'esser repartida. Amb abundancia de notes demostrá que la remaderia catalana pod i deu aumentar-se car el mercat de Catalunya te que recorrer a la importació. Probá també que'l capital empleat en aquesta explotació té que donar segur rendiment no sols per lo que acabem de dir, sinó també perquè no es possible una competencia ni de les altres regions d'Espanya ni tampoc del extranger.

Posá també de manifest la necessitat de perfeccionar l'explotació de la remaderia en condicions econòmiques aturant-se en els diversos punts de vista que la qüestió entranya.

D'aquí deduí l'exigencia de millorar el conreu en general, aixís com les industries rurals, senyalant lo convenient que seria d'especialitzar un i altra per a obtenir grans ventatjes que especificá degudament. Glosa tot seguit les modificacions i millores que s'imposen i que augmentarán considerablement la nostra riquesa.

Feu historia del treball realitzat per la Escola superior d'Agricultura de Barcelona, detinguent-se en els cursats realitzats en molts indrets de Catalunya. Feu un detall de les lliçons que constituïxen aquests cursats i de la trascendencia de cada una d'elles. Prometé que Torroella seria un dels llocs escullits per a donar un cursat si els nostres pagesos i les forces vives de la comarca responen al desig dels organitzadors.

A la nit en una segona sessió se projectaren algunes escullides projeccions que dit professor explicá.

La conferencia del Sr. Rosell fou d'una oració plena de doctrina, de notes interessants, de consideracions filles d'un profund estudi; aixís lográ interessar i convencer l'auditori que ja va fugint de l'oratoria buida i florejada.

No cal dir si considerém necessari que's formi ambient a fi de fer viable el cursat projectat. En

una comarca essencialment agrícola com la nostra fora vergonyós que manqués calor al entorn de aquesta tant útil iniciativa.

Nosaltres que recerquem el bé general del país ens posem a la disposició de tots quants vulguin treballar per el curset de Torroella.

Fora indispensable que's formés una comissió encarregada d'organitzar la feina preliminar d'aquesta serie de lliçons que tan be poden fer a nosres terrassans.

Jocs florals.—L'«Ateneu Víctor Catalá» de la veïna vila de l'Escalà ha projectat uns Jocs Florals quin cartell es com segueix:

PREMIS ORDINARIS

I. FLOR NATURAL a la millor poesia amatoria. El qui l'assoleixi deurà elegir regina de la festa segons el costum tradicional i gentil.

II. ENGLANTINA D'OR I ARGENT, que el Magnífic Ajuntament d'aquesta vila ofereix a una poesia de sentit catalanesc.

III. VIOLA D'OR Y ARGENT, ofrena del reverent Rector D. Carles Costa, per a una poesia de caràcter rel·ligiós.

PREMIS EXTRAORDINARIS

IV. PREMI de l'Excm. Sr. D. Frederic Rahola, senador, a la millor elegia a les ruïnes d'Empuries.

V. PREMI de l'Excm. Sr. D. Gustau Peyra, ex-diputat, a una poesia bucòlica.

VI. PREMI dels germans D. Josep i D. Lluís Sureda a un himne per a l'Ateneu Víctor Catalá.

VII. PREMI de D. Josep Esquirol a una poesia en elogi de la Dóna empordanesa.

VIII. PREMI dels germans D. Francisco i D. Josep Serrats, a un treball en prosa de tema lliure.

IX. PREMI de la Colonia estiuenca, a una poesia mediterrània.

X. PREMI de l'Ateneu Víctor Catalá, a una poesia de tema lliure.

PREMIS MUSICALS

XI. PREMI a una sardana.

XII. PREMI a una composició per a orfeó infantil.

XIII. PREMI que's deixa al lliure arbitri de l'opinant.

ADVERTIMENTS

Les composicions han de remetre's al secretari del Jurat en la forma usual i al domicili de la entitat organitzadora, per tot el dia 20 del proper Agost.

El repartiment dels premis s'efectuarà en la tarda del 3 de Setembre d'enguany.

Integren el Jurat literari: Rvnt. D. Jaume Barrera, president; D. Miquel Roger i Crosa; D. Joan Draper i D. Josep M.ª Girona, vocals; D. Xavier Hospital, secretari.

En publicar molt pròximament, com és fundat determini dels organitzadors, un cartell supletori, es consignarà el nom dels qui compondran el Jurat musical.

Els premis ordinaris consisteixen en objectes de art i quantitats en metàl·lic.

Càs de no merèixer els premis a temes fixats les composicions que hi optin, el Jurat podrà fer-ne adjudicació a treballs de tema lliure.

Insistint.—En el número passat, pregavem a l'autoritat que evités l'escàndol que la mainada i alguns grandassassos despreocupats donen banyant-se en les immediacions del pont, en la branca i altres llocs que per ésser concorregudissims resulten inconvenients per aquestes exhibicions. L'autoritat, naturalment, no'ns ha atès, i diem naturalment, perquè van relaxant-se de tal modo les funcions de l'autoritat a Torroella, que esdevé cosa naturalíssima, aquesta despreocupació en assumptes de moralitat i de decència que tant afecten al bon nom de la vila.

Nosaltres, davant de la insensibilitat i de l'amorfinament de la nostra autoritat en aquestes i altres coses, ens veiem obligats a protestar-ne enèrgicament i prometem insistir cas de que no se'ns atengui, en els números successius.

De festes majors.—Aquets dies han celebrat la seva anyal festa major Ullà i Estartit, veient-se concorregudíssimes i transcurrent amb gran animació i lluïment. «Els Montgrins» foren els encarregats de la part musical en totes dugues festes.

El segon dia de la festa a Ullà, se efectuà el repartiment de premis als alumnes de l'escola mixta que amb tant d'entusiasme dirigeix D. Eliseu Carbó. Amb tal motiu se celebrà un hermós acte en el que pronuncià un fervorós parlament d'alt sentit catalanesc, el nostre dilecte amic Mossen Francisco Viver, siguent aplaudit amb entusiasme.

Volco.—Dies passats, retornant d'una llarga excursió, el nostre apreciable amic Miquel Cruanyas de Barcelona junt amb el nostre company de redacció Joan Puigpey, volcà prop de Vilademar la tartana que 'ls conduïa, caiguent daltabaix d'un marge d'uns set pams d'alçada. Per una d'aquelles extranyes i sortoses casualitats, i mercès també a la habilitat del tarter Miquel Fornés, sortiren tots ilesos del greu accident, lo que celebrem moltíssim.

Casa per arrendar situada en carrer cèntric, amb jardí i pls.

Donarà rahó En MARTI VERT.

Estluejants.—Se troben entre nosaltres per a passar l'estiu, les distingides famílies Massó, Quintana, Ventós, Ribas, Colomer, Selles i Breton; la respectable senyora de Campins amb sa gentil filla Paquita i la senyora de Gener; la senyora Viuda de Surós amb ses xamoses filles; les belles senyoretes Carolina Massanet, Mercé Puig i Paquita Comas amb son germà Josep; donya Remei Massanet de Sabater, donya Maria Arboix, Viuda de Camps i donya Gracia Colls esposa de nostre bon amic Josep Ramió.

A tots nostra benvinguda més coral.

Automòvils.—Corren insistents rumors de que un d'aquets dies s'inaugurarà un servei d'autos entre Torroella i Sant Jordi.

Son tantes les vegades que hem tingut que recullir rumors d'aquesta mena que serà necessari posar-los en quarantena.

Baralles sagnants.—En el vehí poble de Verges se barallaren uns gitanos a conseqüència del joc. Un d'ells resultà greument ferit.

Sortí el Sometent i la Guardia civil a perseguir als malfactors fugitius.

S'han fet algunes detencions.

Prometatge.—Ha sigut demanada la mà de la gentilíssima senyoreta torroellenca Na Mercé Surós pel jove fabricant barceloní En Pere Prat.

Aquesta nova plaenta com la rosada d'un rosear, es el presagi d'una vida de clarors i de baumes, que fan molt bella i molt venturosa la vida que inicien les ànimes que s'ajunten amb llaços indisolubles d'amor.

■ Així ho desitgem ben coralment.

Ajuntament.—*Sessió de 13 de Juliol.* Per absència del Alcalde presideix el primer Tinent senyor Creixell i assisteixen el Regidors senyors Maías i Viñas.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

S'aproba també l'extret dels acords del Ajuntament del mes de Juny.

S'aproven ademés dos comptes, un de D. Joan Sadurní de 27 ptes per jornals empleats en regar les acacies dels passeigs públics, i l'altre de don Miquel Cruañas de 9 ptes. per rentar la roba dels llits dels soldats de la remonta durant la seva estada an aquesta vila en el corrent any.

Sessió de 20 de Juliol

Presideix l'Alcalde Sr. Sala i assisteixen els Regidors senyors senyors Creixell, Roense, Radressa i Viñas.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

Se queda enterat dels comptes del Dipositari del Ajuntament referents als ingressos i despeses realitzats en el mes de Juny i según trimestre d'aquest

any important respectivament 10,829'12 ptes i 9,741'20 ptes. la primera i 11,362'70 ptes i 11.322'70 ptes, l'última, acordant exposar aquesta al públic durant quinze dies.

Se dona compte de nou, del ofici del Primer Tinent de la Guardia Civil de Palamós en el qual trasllada al Ajuntament copia de la Reial Ordre del Ministre de la Gobernació referent al expedient de supressió del lloc d'aquesta vila. i com ampliació al mateix se concedeix un temps prudencial per fer les obres en el Cuartel, que se indiquen en la nota de 28 de Maig del any passat, concedint-se per el Sr. Tinent un plaç de sis mesos per realitzar les indicades obres; la Corporació acorda demadar un terme de nou mesos comproment-se en dit temps a fer les obres.

Se dona compta també de l'instancia presentada per D. Martí Capellà i firmada per altres veïns referent a la construcció del rec del Tamariuhá, que estava sobre la taula acordant-se avanç de resoldre en definitiva concedir vuit dies a n'els sollicitants per a que justifiquin en legal forma la propietat del rec amb la advertència que passat aquest temps l'Ajuntament acordarà lo procedent.

RELACIÓ dels moços del sorteig d'aquest any i revisions dels tres anys anteriors amb el resultat de la seva classificació.

Núm. del sorteig	Noms i apellidos dels mosos	Classificació
1	Ricard Marnenda Busquets	Soldat
2	Martí Planas Grisè	Exceptuat
3	Josep Font Hostench	Prófugo
4	Miquel Riera Colom	Soldat
5	Emili Bon Pericot	Soldat
6	Judas Arquès Frigola	Soldat
7	Conrat Massaguer Llós	Prófugo
8	Genís Planas Prats	Soldat
9	Pere Carbó Agustí	Soldat
10	Joan Puig Presas	Soldat
11	Guillem Dalfó Vilagrán	Soldat
12	Gumersind Vilá Bellapart	Exceptuat
13	Llorens Ferrer Miás	Excluit
14	Josep M. Tauler Llandrich	Excluit
15	Josep Masjoán Puig	Excluit
16	Venanci Pagés Farró	Soldat
17	Ramón Solés Xuclá	Soldat
18	Josep Martínez Urrutia Fernández	Soldat
19	Josep Presas Simón	Excluit

20	Josp Vallespi Polit	Soldat
21	Isidre Espigol Lloret	Soldat
22	Emili Nicolau Pericay	Soldat
23	Joan Tarré Roure	Prófugo
24	Salvador Blanc Pons	Soldat
25	Joan Roure Ferrer	Soldat
26	Marián Ferrer Sábát	Soldat
27	Josep Pujol Frou	Soldat
28	Pelai Borrat Marqués	Excluit
29	Martí Mercader Colls	Excluit
30	Joan Pagés Amat	Excluit
31	Baldiri Mariñá Climent	Excluit
32	Ramón Puig Arbós	Soldat
33	Abelart Comalat Bonany	Soldat
34	Rafel Torrent Expósito	Soldat
35	Joan Coll Feliu	Soldat
36	Narcís Vidal Massanet	Exceptuat
37	Josep	Prófugo
38	Josep Sauri Subirá	Soldat
39	Agustí Pagés Mir	Soldat
40	Josep Camps Pellicer	Soldat
41	Albert Deusedes Roure	Prófugo
42	Joan Ferrer Villena	Soldat
43	Joan Llenas Sala	Soldat
44	Antón Elías Ferrer	Soldat
45	Genís Puig Parada	Soldat
46	Laureá Ferreró Bonaset	Soldat
47	Josep Caritg Puig	Soldat
48	Genís Serra Torres	Excluit

REVISIÓ DE 1915

6	Joan Riera Costa	Excluit
11	Ferrán Puig Serra	Exceptuat
16	Ignaci Escuder Valls	Exceptuat
19	Joan Molá Viader	Excluit
20	Emili Aleñá Gibert	Exceptuat

REVISIÓ DE 1914

13	Esteve Mestres Torrent	Excluit
28	Josep Teixidor Bruguera	Exceptuat
33	Francesc Junquer Viader	Exceptuat

REVISIÓ DE 1913

2	Josep Arnay Marull	Exceptuat
10	Narcís Esplugas Mitjà	Exceptuat
17	Joan Cufiñá Iglesias	Exceptuat
31	Josep Ferrer Cateura	Soldat
37	Joaquim Trill Romero	Excluit

O C A S I Ó

Se ven MOTO « TRIUMPH » 3 H. P.
Tres cambis de marxa i embrague. Mo-
tor en perfectíssim estat.

Darán raó en aquesta Administració.

MERCAT DE TORROELLA

CELEBRAT EL DÍA 31 JULIOL 1916

Blat	de 21 a 22 ptes. quartera
Civada.	de 10'50 a 11'00 « «
Ordi	de 13 a 14 « «
Faves	de 16'00 a 17'00 « «
Esparcet	de 00'00 a 00'00 « «
Fayó	de 16'50 a 17'00 « «
Besses.	de 15'50 a 16'00 « «
Mongetes	de 34 a 36 « «
Mill	de 16'00 a 16'50 « «
Blat de moro	de 21'00 a 23'00 « «
Bestiar porquí	de 14'00 a 18'00 un
Oli	de 15' a 16' « el mallat
Ous	de 1'30 a 1'40 « dotzena
Gallines	de 9'00 a 11'00 « parell
Pollastres	de 3'00 a 5'00 « «
Anecs	de 5'00 a 7'00 « «
Cunills.	de 2'50 a 4'50 « «
Oques	de 5'00 a 7'00 « una
Patates	de 5'00 a 5'50 « quintá
Aufals	de 3'50 a 4'50 « «
Carbó vegetal	de 13'00 a 15'00 « càrrega

EQUIVALENCIES: La quartera equival a 80 litres; la càrrega (pes) a 120 kilos; el quintá, a 40 kilos; 1' arroba a 10 kilos; el mallat d'oli, a 11'200 kilos o 12'40 litres.

El mallat de ví, 15'48 litres.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfon 362
Representant a Torroella: D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí